

Τεχνική Έκθεση Εργασιών Πεδίου στην Ήπειρο

Στα ΒΔ της Πρέβεζας Δυτικά του χωριού Ρίζα παρατηρούνται μπλε μάργες σε αντικλινική θέση, οι οποίες ξεκινούν στα ανατολικά με ένα ρήγμα το οποίο τις διαχωρίζει από κροκαλοπαγή Πλειο-Πλειστοκαινικής ηλικίας. Στα Δυτικά επί των μαργών ακολουθεί μια σημαντική σειρά από άμμους και αμμούχους άργιλους στην οποία αναγνωρίστηκε μια μικροπανίδα ηλικίας Τορτονίου-Μεσσηνίου.

Η τομή που πραγματοποιήθηκε στη δυτική πλευρά του αντικλίνου για πάχος περίπου 200 μέτρα έδωσε τα εξής:

- μπλε πυριτικές μάργες με κρυστάλλους γύψου
- μπλε πυριτικές μάργες
- μπλε μάργες με άφθονους κρυστάλλους γύψου, σιδηροπυρίτη και λειμωνίτη οι οποίοι περικλείουν τοπικά έναν πάγκο γύψου πάχους 5-6 μέτρων.
- Κελυφώδεις μάργες με πλήθος μικρών ελασματοβραγχίων και γαστερόποδων καθώς και κρυστάλλους γύψου
- Ψαμμιτικούς ασβεστόλιθους με *Melobesiees*, εχινόδερμα, *Miliolidae*, *Elphidium*, *Ammonia*

Τα δείγματα που πάρθηκαν, μετά την εργαστηριακή επεξεργασία και την εν συνεχεία μελέτη των μικροαπολιθωμάτων που εξήχθησαν, έδωσαν τα παρακάτω τέσσερα (4) σύνολα συνδυασμών απολιθωμάτων:

- 1) Το πρώτο έδωσε τον ακόλουθο συνδυασμό:

Orbulina universa d'ORBIGNY, *Globigerinoides triloba triloba* (REUSS), *Globigerinoides triloba immature* BOLLI, *Globigerinoides triloba sacculifera* (BRADY), *Globigerinoides cf. bollii* BLOW, *Globigerinoides cf. obliqua* BOLLI, *Globorotalia scitula* (BRADY), *Globorotalia scitula gigantea* BLOW, *Globorotalia cf. acostaensis* BLOW, *Globorotalia menardii* (d'ORBIGNY), *Globigerina nepenthes* TODD

με βάση τον οποίο κατατάσσεται στη βιοζώνη *Globorotalia menardii*.

- 2) Το δεύτερο περιελάμβανε μια μικροπανίδα ιδιαίτερος πλούσια σε γένη και είδη, μεταξύ των οποίων ήταν τα ακόλουθα πελαγικά είδη:

Orbulina universa d'ORBIGNY, *Biorbulina bilobata* (d'ORBIGNY), *Globigerinoides bulloides* d'ORBIGNY, *Globigerina cf. falconensis* BLOW, *Globigerina nepenthes* TODD, *Globigerinoides cf. bollii* BLOW, *Globigerinoides cf. obliqua* BOLLI, *Globigerinoides cf. adriatica* FORNASINI, *Globorotalia menardii* (d'ORBIGNY),

Globorotalia cf. menardii miocenica PALMER, *Globorotalia saphoeae*, n. sp.,
Globorotalia cf. acostaensis BLOW, *Globorotalia acostaensis trochoidea* n. ssp.

και ενδιάμεσα τα βενθονικά τρηματοφόρα:

Bolivinooides miocenicus GIANOTTI, *Cassidulina laevigata* d'ORBIGNY, *Cibicides italicus* DI NAPOLI, *Ehrenbergina dinapolii* GIANOTTI, *Gyroidina longirostra miocenica* TEDESCHI et ZANMATTI.

Ο σχηματισμός αυτός έχει ηλικία Τορτόνιο και έχει συσχετιστεί με τη βιοζώνη *Globorotalia menardii miocenica*.

- 3) Το τρίτο έχει χαρακτηριστική πτωχή μικροπανίδα με εμφάνιση νέων βενθονικών μορφών, όπως:

Rectuvigerina gaudryinoides (LIPPARINI), *Uvigerina cf. pigmaea* d'ORBIGNY, *Bulimina aff. aculeata* d'ORBIGNY, *Bolivina dilatata* REUSS, *Bolivina aff. dilatata* REUSS

η ηλικία των οποίων είναι Ανώτερο Μειόκαινο (Μεσσήνιο).

- 4) Το τέταρτο αποτελεί το τελευταίο της τομής Ρίζα. Ο αριθμός των βραγχιονόποδων και των γαστερόποδων είναι πολυπληθής. Η μικροπανίδα είναι πλούσια σε παραλιακές βενθονικές μορφές (*Ammonia*, *Elphidium*, *Miliolidae*) με ελάττωση των πελαγικών μορφών.

Από οστρακώδη έχουν βρεθεί τα ακόλουθα είδη:

Mutilus (Aurila) punctatus (MUNSTER), *Callistocythere* sp., *Xestoleberis* sp.,
Cytheridea aff. acuminata (BOSQUET), *Callistocythere antoniettae* RUGGIERI, *Favella* sp.

Ο συνδυασμός αυτός ανήκει κατά πάσα πιθανότητα στο Ανώτερο Μειόκαινο.

Η βάση της σειράς δεν εμφανίζεται στην περιοχή και παραμένει άγνωστη. Αντίθετα προς τα πάνω της σειράς το πέρασμα στα κροκαλοπαγή της σειράς Αρχάγγελος φαίνεται αρκετά καθαρά: πάνω από τον ασβεστολιθικό πάγκο με φύκη που αποτελεί το υπόβαθρο του Κάστρου της Ρινιάσας ο οποίος χρονολογήθηκε στο Ανώτερο Μειόκαινο, έρχεται μια σειρά μπλε αργίλων με πλήθος Ελασματοβραγχίων που προοδευτικά γίνεται αμμώδης προς τα πάνω και η οποία καλύπτεται από ένα πάγκο ψαμμίτη με μεγάλα Ελασματοβράγχια τα οποία είναι απασβεστοποιημένα. Από πάνω, τέλος, απαντώνται οι μπλε αζωικοί άργιλοι με λιγνιτικές ενδιαστρώσεις (ρέμα νότια στο εκκλησάκι Αγ. Τριάδας), έπειτα ακολουθεί η σειρά των

κροκαλοπαγών και αμμούχων αργίλων. Πρόκειται, λοιπόν, για μια τυπική αποσυρσιγενή σειρά που αρχίζει από ασβεστόλιθους με φύκη καθαρά θαλάσσιους, μέχρι τον πάγκο με αμμούχους ψαμμίτες (αποθέσεις παραλίας) και τους λιγνίτες και τα κροκαλοπαγή, με καθαρά ηπειρωτικό χαρακτήρα.